

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Miloša Zámečnicková
Studijní obor: Učitelství odborných předmětů
Vedoucí bakalářské práce: Václav Souček
Katedra: Katedra pedagogiky a psychologie
Název bakalářské práce: Sociálně patologické jevy a jejich výskyt na školách

Volba tématu: Aktuální
Cíl práce a jeho naplnění: Vhodně zvolený cíl, který byl částečně naplněn
Struktura práce: Pro dané téma přiměřená
Práce s literaturou: Velmi dobrá, převažují běžně dostupné prameny
Vybavení práce (data, tabulky, grafy, přílohy):
Velmi dobré, funkční
Přínosy bakalářské práce: Vlastní názor argumentačně podpořený
Uplatnění bakalářské práce v praxi:
Práci lze uplatnit pouze ve vlastní praxi
Formální stránka: Přijatelná
Jazyková stránka: Stylistika: velmi dobrá
Gramatika: velmi dobrá

Zásadní připomínky k bakalářské práci:

Celkově jde o poměrně zdařilou bakalářskou práci, která splňuje požadavky kladené na tento druh výzkumného šetření. Mám ovšem několik konkrétních připomínek, které níže rozvádím.

Cíl práce je stanoven v úvodu empirické části a ve své podstatě hledá odpověď na tuto otázku: Jsou-li si rodiče vědomi možného narušujícího vlivu na osobnostní vyspívání svých dětí, co dělají pro to, aby tomuto vlivu zabránili? Skvělá otázka. Práce ale nabízí jen částečnou odpověď. V návaznosti na předpoklad č. 5, „Rodiče, kteří spatřují negativní působení některých médií na děti, omezují přístup k těmto médiím,“ mne zaráží to, že autorka vyvozuje ze získaných dat, že se tento předpoklad nepotvrdil. Přitom ale data říkají, že 46% z těch, kteří jsou si vědomi potenciálně negativního vlivu médií, přístup k nim svým dětem omezují. Nevíme ale, jakými kritérii se tyto rodiče řídí.

Pokud tedy jde o hledání odpovědi na výše uvedenou otázku, práce zcela logicky začíná teoretickým přehledem literatury zabývající se problematikou médií. Podle mého úsudku jde ale o příliš široký záběr, v důsledku čehož teoretické úvaze uniká možnost konkrétnějšího teoretického zakotvení následné empirické části. Např. odkaz na McLuhana (s. 17) přímo vyzývá k dalšímu šetření v tomto směru a k případnému teoretickému zaměření se na formující funkci médií (tj. skutečným mediálním vzkazem je **forma** média), nejen na samotný obsah mediálního vzkazu. To by mělo být cílem teoretické části – vytvořit si kognitivní nástroje pro teoretické porozumění dané problematiky v průběhu empirického šetření. Nicméně, přehled literatury je logicky uspořádán a je široce informativní.

Vlastní empirické šetření je založeno na dotazníkové metodě. Formulace otázek je adekvátní, ale s výhradou, kterou rozvádím níže. Vícetupňový výběr výzkumného vzorku odpovídá potřebám šetření. Určitý problém mám s tím, že otázky dotazníku pojímají média v příliš obecné rovině a nerozlišují mezi kvalitou různých médií. Např. předpoklad, že rodiče s vyšším vzděláním mají k médiím a jejich vlivu na děti spíše pozitivní postoj, zjevně nepočítá s tím, že VŠ vzdělaní rodiče budou pravděpodobně sledovat jiná média a jiné programy, než rodiče s nižším vzděláním. V důsledku této přílišné obecnosti pak např. otázka č. 22: Jaký je podle vás vliv médií na chování dětí? Může znamenat, že různí rodiče odpovídají ve vztahu k různě pojatému pojmu médií. Výsledek pak může být zcela zkreslující.

To je také moje otázka autorce práce: Můžete k této poznámce zaujmout postoj a vysvětlit, proč jste ve svých otázkách neodkazovala na kvalitativně odlišná média? Tj., ve vztahu k potenciálně pozitivnímu či negativnímu formativnímu vlivu na osobnostní vývoj dítěte?

Moje druhá otázka je: V čem konkrétně vidíte skutečný přínos výsledků Vašeho šetření?

Závěrečná poznámka se týká zařazení podkladů pro zadání do prezentované BP. Ten sem nepatří.

Práce splňuje základní požadavky kladené na tento typ prací, a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

Podpis vedoucího bakalářské práce.....

Datum: 20. srpna, 2012